

چکیده

پژوهش حاضر با هدف مقایسه امید، معنای زندگی و رضایت زناشویی در همسران زنان مبتلا به اختلالات اسکیزوفرنی و اختلال خلقی انجام شد.

جامعه آماری همسران کلیه بیماران زن بستری شده ای می باشند که در سال ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۵ در مرکز آموزشی درمانی شفا رشت بستری و یکی از تشخیص های (اختلالات اسکیزوفرنی، اختلال دو قطبی، اختلال افسردگی عمده) گرفته اند. ۱۷۸ مرد در محدوده ی سنی ۲۱ تا ۵۸ سال با میانگین ۳۸/۲۵ و انحراف استاندارد ۸/۱۱ با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس بر مبنای هدف انتخاب شدند. در پژوهش از سه پرسشنامه ۱- پرسشنامه امید شنایدر ۲- پرسشنامه معنای زندگی MLQ ۳- پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ استفاده گردید.

نتایج: یافته های پژوهش نشان داد که بین دو گروه همسران، زنان مبتلا به اختلالات اسکیزوفرنی و گروه همسران، زنان مبتلا به اختلالات خلقی از لحاظ امید ($F=58/02$) تفاوت معنی داری در سطح ۰/۰۰۱ در مولفه های تفکر عاملی، تفکر راهبردی وجود داشت. بین مولفه های معنای زندگی (میزان یافتن زندگی، میزان معناداری زندگی فردی) همسران، زنان مبتلا به اختلالات اسکیزوفرنی و همسران، زنان مبتلا به اختلالات خلقی ($F=77/786$) تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۰۱ وجود داشت. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری بین مولفه های رضایت زناشویی (موضوعات شخصی، ارتباط زناشویی، حل تعارض، نظارت مالی، اوقات فراغت، روابط جنسی، ازدواج بچه ها، جهت گیری عقیدتی) بین همسران، زنان مبتلا به اختلالات اسکیزوفرنی و همسران زنان مبتلا به اختلالات خلقی ($F=106/024$) در سطح ۰/۰۰۱ وجود داشت.

نتیجه گیری: ایفای نقش مرد در قبال همسر مبتلا به اختلال اسکیزوفرنی و خلقی وظیفه ای سنگین است و این همسران با بار مراقبتی بیش از حد و فشارهای روانی، اقتصادی و اجتماعی بسیاری مواجه هستند که می تواند امید، معنای زندگی و رضایت زناشویی آنها را تحت تاثیر قرار دهد و با توجه به اینکه بیماران اسکیزوفرنی عموماً عملکرد اجتماعی پایین تری داشته و پسرفت ساختمانی شخصیتی و تخریب عادات اجتماعی در آنها بیشتر به چشم می خورد موجب کاهش رضایت زناشویی، امید و معنای زندگی در همسران آنها می باشد.

کلید واژه ها: امید، معنای زندگی، رضایت زناشویی، همسران زنان مبتلا به اختلالات اسکیزوفرنی و اختلالات خلقی